

ΞΟΥΦΛΙΟΥ. Ε.

ΚΟΥΒΑΤΖΗΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΣΥΜ.

ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ὑπερασπίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀμυνομένη κατ' ἀρχάς, ἐπιτιθεμένη ἀκολούθως κατ' ἀνάνδρου Μεγάλῃς Δυνάμεως, θελούσης ὑπόυλως νὰ στερήσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς. Σύσσωμον τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἀγωνίζεται τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἀποσπᾶσαν τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν ὅλου τοῦ κόσμου. Τέκνα αὐτοῦ προσέφερον τὴν ζωὴν των. Οἱ Θρακοὶ δὲν ὑστέρησαν. Κατωτέρω δημοσιεύσμεν μερικὰς βιογραφικὰς πληροφορίες ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, ὅσας μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐκτύπωσης τοῦ παρόντος τόμου καταρθώσμεν νὰ περισυλλέξωμεν.

Τὰ «Θρακικὰ» παρακαλοῦν θερμῶς τοὺς συγγενεῖς τῶν φονευθέντων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ συνεπείᾳ τραυματίων θανόντων, ἐκ τῆς Δυτικῆς Θρακῆς ἢ προσφύγων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς ἢ τῆς Βορείου Θρακῆς (ἄλλοτε Ἄν. Ρωμυλλίας) ὅπως λάβουν τὴν καλωσύνην καὶ ἀποστείλουσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν «Θρακικῶν» σημείωσιν τοῦ ὀνόματος τῆς πατρίδος καὶ τὸν τόπον τοῦ θανάτου των, ὅπως καταχωρηθῶσιν εἰς τὸν προσεχῆ τόμον τῶν «Θρακικῶν». Τὴν παράκλησιν ταύτην ἀπευθύνει καὶ πρὸς τὰ διάφορα Θρακικὰ σωματεῖα καὶ τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους Δημάρχους καὶ Προέδρους κοινοτήτων ἢ καὶ πάντα γνωρίζοντά τι περὶ αὐτῶν καὶ τοὺς εὐχαριστεῖ ἐκ τῶν προτέρων.

*Σὰν σκοτωθῶς τὸν πόλεμο, σᾶς τὸ ζητῶ γιὰ χάρι
κανεῖς μὴν κλάυση καὶ κανεῖς μὴν πικραθῆ γιὰ μένα.
Στὴ μάχῃ ὁ Χάρος τὸ καλὸ διαλέγει παλληκῆρι!
Τῶχῳ χαρὰ, κρυφῆ χαρὰ, μὲ στήθια ματωμένα,
μὲ ἁγιασμένο μέτωπο, παιδὶ τοῦ Λεωνίδα!
γιὰ σέ, ἂν πέσω, σ' τὸν βωμὸ τῆς λευθεριᾶς, Πατρίδα!*

Ἀπὸ τὰς «Κρητικὰς Ἐμπνεύσεις» τοῦ ΕΜΜ. ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗ

Ἐθνικὴ
Αθῆν
2.25
1941
416-420

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΟΤΗΝ

μιουργός τῆς τέχνης του τὴν ὁποῖαν ἀπέκτησε διὰ μόνης τῆς ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Παρ' οὐδενὸς ἔλαβεν ἀμοιβήν, πλὴν τῆς ἠθικῆς, τῆς ὁποίας πάντες ἔχομεν ἀνάγκην. Διήλθε τὸν βίον του ἐργαζόμενος, θεωρῶν τὴν ἐργασίαν ὡς μόνην δόξαν καὶ τιμὴν. Ὁ βίος του, κατὰ τὸν ποιητὴν, ἦτο ἀτελείωτος ἀγών.

Ἀπέθανε τὴν 25 Ἰουλίου 1900 αἰφνιδίως ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ του εἰς ἡλικίαν 47 ἐτῶν ἐν πλήρει αὐτοῦ τῇ δράσει καὶ πνευματικῇ παραγωγικότητι.

Ἐν Ἀλεξανδρουπόλει 1901.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Θ. ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Ἰατρός

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ χωρίον Ἀκ ἄλαν Ἀδριανουπόλεως.

Ἀπὸ τὴν Συλλογὴν Ἀχ. Σαμοθράκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, άνθυπολοχαγός

Μεταξύ των πρώτων προμάχων των δικαίων και της ελευθερίας της πατρίδος μας, οί όποιοι έπεσαν επί του πεδίου της τιμής είναι και ό νεαρός άνθυπολοχαγός Νικόλαος Κ. Χατζόπουλος. Ό άείμνηστος Ν. Χατζόπουλος έφονεύθη πολεμών εις την Πίνδον κατά την

μάχην της 7ης Νοεμβρίου 1940 εις τό ύψωμα Γκραμβάλα άφ' ού άντέστη επί 48ωρον μετά των άνδρών του έναντίον δύο έχθρικών συνταγμάτων. Έγεννήθη έν Θεσσαλονίκη τή 20 Μαρτίου, κατήγετο δέ έκ Τυρολόης της 1920, Ανατολικής Θράκης. Αποφοιτήσας του Γ' Γυμνασίου Θεσσαλονίκης εισήχθη εις την Σχολήν των Ευελπίδων έξ ης άπεφοίτησεν άριστεύσας και έλαβεν τον βαθμόν του άνθυπολοχαγού. Η έκρηξις του Ελληνοϊταλικού πολέμου έδρεν αυτόν προεβρόν της πατρίδος επί των άνδρών της Ηπείρου, όπου ειχε την τιμήν νά άποκρούση μεταξύ των πρώτων τον εισβολέα ύπακούων εις την φωνήν της άμυνομένης πατρίδος του.

Έπεσεν ήρωικώς έν τή έκτελέσει του ύψίστου τούτου καθήκοντος. Ό πατήρ του άειμνήστου τούτου ήρωος Κωνσταντίνος Ν. Χατζόπουλος έδέχθη μετ' έγκαρτερήσεως και ύπερηφανείας την άγγελίαν του συνταγματάρχου διοικητοϋ της 1321 μονάδος, γνωρίζοντος αύτώ τον ήρωικόν θάνατον του υιοϋ του.

ΣΠΥΡΟΣ ΣΥΜ. ΚΟΥΒΑΤΖΗΣ

Έκ Σουφλίου έγεννήθη την 18 Όκτωβρίου 1919. Ό πατήρ του σιδηρουργός-άμαξοποιός τό έπάγγελμα διεκρίνετο διά την άκραν εργατικότητα του. Ό Σπυρ. Κουβατζής έτελείωσε τό Γυμνάσιον Σουφλίου τό έτος 1937, άργότερον δέ την στρατιωτικήν του θητείαν διή-

νυσε κατ' ἀρχάς εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τῆς Σύρου, ὁπόθεν μετὰ ἐννεάμηνον ὑπηρεσίαν ἐξήλθεν ἀνθυπασπι- τῆς καὶ πρῶτος ἐπιτυχῶν ἐξελέγη εἰς τὴν ἀεροπορίαν. Ὑπηρετήσας εἰς διαφόρους βάσεις μετὰ ζήλου πα- ραδειγματικοῦ ὡς ἔφεδρος ἀρχισμη- νίας ὁ Σπυρ. Συμ. Κουβατζῆς, μετὰ τολμηροτάτας καὶ νικηφόρους ἀερο- μαχίας ἀνὰ τὴν νότιον Ἰταλίαν καὶ Ἀλβανίαν, ὡς προκύπτει ἐξ ἐπιση- μῶν ἐγγράφων καὶ ἀτομικῶν πρὸς τοὺς γονεῖς του ἐπιστολῶν, ἔπεσεν τέλος ἐνδόξως τὸ τιμημένο παλληκά- ρι τῆς Θράκης πρὸ τῆς Κορυτσᾶς τὴν 15ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1940.

Ἄξιον ἐξάρσεως καὶ σημειώσε- ως, ὡς καὶ παράδειγμα διὰ τὰς αἰῶ- χροῦς μας Ἑλληνίδας, εἶνα, οὐ μὴτέρα τοῦ ἥρωικοῦ Σπύρου, Ἰτιάδου, κατὰ τὸ ἐπίσημως τελεσθέν μνημόσυ- νον τοῦ ἐπιμνημοσύνου λόγου ἀνεφάνησε ἀπὸ ψυχῆς αὐθρομῆτας τὰ ἀληθινὰ ἑμὲν—κι' ἐγώ μ' ἔκλειψα τὴν καρδίαν μ', τὸ χάρισα τὸ παιδάκι μ' στὴν Ἑλλάδα—τῆς Ἄ. Μαρτίου ἐτιμήθη διὰ τοῦ Σταυροῦ Ἰπταμένου.

Κ. Γ. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

Σπυρίδων Πεντεδέκα.—Ἐγεννήθη ἐν Ἀμφικλείᾳ (Φθιωτιδοφω- κίδος) κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1907. Ἀποφοιτήσας τοῦ Γυμνασίου Ἀμ- φικλείας, εἰσήχθη εἰς τὸ Μονοτάξιον Διδασκαλεῖον Ἀθηνῶν τῷ 1925 καὶ μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του διωρίσθη διδάσκαλος τὸ 1926 εἰς τὴν Ξάνθην. Φοιτήσας ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς τὴν Σχολὴν Ἐφέδρων, Ἀ- ξιωματικῶν ἀπεφοίτησε μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐφέδρου Ἀνθυπολοχα- γοῦ τῷ 1927. Τὴν 25ην Αὐγούστου 1940, ἐκλήθη καὶ παρέμεινε εἰς τὸ 23ον Σύνταγμα Πεζικοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔπεσεν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1939, ἐποχῆς ἀπολύσεως, ἐκ τοῦ στρατοῦ, διωρίσθη διδάσκαλος Ἀβδήρων καὶ παρέμεινε μέχρι τῆς 25ης Αὐγούστου 1940. Τὸ 1930 ἐνυμφεύθη μετὰ τῆς Ἀρίστης Βέι- κου ἐξ Ἐπιβατῶν.

Ζαχαρ. Ἀθανασιάδης.—Ἐκ Κομοτινῆς ἔπεσεν τὴν 20 Δεκεμ- βρίου 1940 ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ Πόγραδετς. «Φῶς» Θεσσαλονίκης 25 Φεβρουαρίου 1941.